

La Mutual, el Sindicat i la Política

per

M. TOST I PUNYET

un nombre reduït de socis del Sindicat de Metges de Catalunya els sentiu pronunciar d'una manera categòrica la següent frase: "Jo sóc soci del Sindicat per la Mutual. Si no fos per la Mutual jo me'n donaria de baixa."

Cada vegada que jo sento aquestes paraules em produeixen la mateixa contrarietat. Em sembla a mi que a l'ésser pronunciades no es calcula ni es mesura el valor i significació de les mateixes.

El Sindicat de Metges de Catalunya és l'únic en el món que descabdella una acció social integral. Ara bé, en veure l'obra feta i la que es pot fer encara, i en adonar-se hom que és el Sindicat de Metges el qui l'ha portada a terme, i que cap més organisme mèdic ha realitzat una tasca semblant, ja pensar i creure que tot això no és per caprici, ni per art de màgica.

El Sindicat de Metges, com altres manifestacions de la nostra terra, és fill del temperament racial nostre. És el llevat que portem en el cor i en la pensa, que ens empeny a actuar en tots els camps de la vida i en totes les activitats humanes.

El Sindicat no és polític. Entenem per política fer eleccions. Actuar en el camp de les dretes o de les esquerres. Lluitar en pro de la república o de la monarquia. Això no pot fer-ho el Sindicat. La seva mort seria ràpida. El seu fracàs, sorollós. Però hem d'admetre que no són solament els polítics els qui fan gran a un poble, i li donen una característica determinada.

Un poble és gran i és ric en l'ordre material, cultural i espiritual per l'actuació intensa de tots els seus fills. Els un en el terreny de la política. Altres en el de la indústria, comerç i agricultura, fan també pàtria. Els poetes i literats, els artistes, les associacions culturals, tot contribueix a donar la seva espiritualitat.

El progrés de la consciència mai s'efectua per lleis econòmiques. Les col·lectivitats que llur intel·lectualitat és pobre no tenen cap problema. El problema sempre neix del ressorgiment espiritual.

L'estament mèdic ha passat en certes ocasions una fonda crisi de germanor i d'amor a la casa pairal, tot per una excessiva sensibilitat individual. Fins a vegades un soci es dona de baixa d'una entitat perquè el Consell Directiu, o, més encara, perquè un individu del mateix l'ha contrariat. Vull suposar que se li ha comès una injustícia. Jo no sé veure la justificació de